

El pensament econòmic a Catalunya (1760-1840)

Fecha de publicació:
14/01/2010

Sello Editorial:
Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Ernest Lluch Martín

El pensament econòmic a Catalunya (1760-1840) és, amb tota seguretat, una obra bàsica sobre la història del pensament econòmic a Catalunya. Escrit l'any 1970 per un llavors jove economista Ernest Lluch, aquesta obra -resum de la seva tesi doctoral- es manté encara avui dia del tot vigent, pel seu rigor, exhaustivitat de la recerca i ambició científica que presenta. Si en el seu moment va destacar per la novetat en el coneixement del món de les idees en relació amb la presa de consciència d'un passat que no tenia res a veure amb allò que s'ensenyava en el món acadèmic sota les mans del franquisme, avui és un document d'un valor incalculable: un estudi que ha resistit amb escreix el pas del temps, perquè manté una connexió directa amb els problemes del país d'ahir i d'avui. Aquesta reedició es presenta amb dos textos introductoris que completen el text i ens permeten de vincular-lo més estretament amb el rol que va tenir Ernest Lluch en la política econòmica catalana: per un costat, l'acurada anàlisi del doctor Francesc Artal, un dels seus deixebles i membre del patronat de la Fundació Ernest Lluch, i per l'altre, el pòrtic del doctor Fabià Estapé, director de tesi d'Ernest Lluch.

Ernest Lluch Martín

Ernest Lluch i Martín (Vilassar de Mar, 1937 - Barcelona, 2000) destaca per la seva vida compromesa en la defensa de les llibertats. D'estudiant, va esdevenir el representant democràtic dels alumnes de la Facultat d'Econòmiques. Com a ajudant del catedràtic Fabià Estapé, va ser expulsat el 1966 de la Universitat de Barcelona per la seva significació política. El 1982 formà part del govern socialista com a ministre de Sanitat i Consum, des del qual i fins al 1986, per primera vegada a l'Estat va generalitzar la cobertura sanitària estatal. Un cop abandonada la política professional, va concentrar la seva activitat principal a la universitat, la docència i la investigació, com a professor de les universitats de Barcelona, Madrid i València, com a catedràtic d'Història de les doctrines econòmiques a la Universitat de Barcelona (1986) i més tard com a rector de la Universitat Menéndez Pelayo (1989-1995). Paral·lelament a una acció pública continuada com a articulista, tertulià, agitador intel·lectual i comentarista polític, va prosseguir els seus treballs de recerca, així com l'interès per la qüestió nacional catalana, així com la situació del País Valencià i, en el darrers anys, del País Basc. Precisament, pel fet de voler construir una solució política per al poble basc, l'any 2000 va ser assassinat per ETA.